

Organizasyonların amacı insanlara tek başlarına yapamayacaklarını yaptırmak. Buna *ahlaksızlık* da dahil. Normalde yapmayacağı işleri insanlar mensubu oldukları çete için yapar.

Bu da *organizasyon* dediğimiz bir *organizma* olduğunun delili. Biyolojik organizmanın hücrelerinin tek tek bekasından veya mutluluğundan sorumlu olmaması gibi, *sosyolojik organizmalar* da insanların tek tek ne olduğunu umursamaz. Hücrelerin değeri organizmanın işine yaramasıyla ölçülür.

Ahlak da böyle biraz. Amacı sosyolojik hücrelerin organizmaya faydalı olmasını sağlamak. Sosyal stabilite lehine gelişmiş olması, insanlardan başı sonu belli makul hayatlar beklemesinin sebebi de bu. İnsanların arasındaki ilişki biçimleri eğer organizma lehine teşkil edilmezse organizma yaşayamaz. Evlilik kurumu olmazsa erkekler devamlı bir kadın mücadelesine girer, kadınların stabil bir hayatı olmayacağı için çocuklar yeterince büyümeden ortada kalır. Bu da organizmanın büyümesine ve gelişmesine engel. Organizmanın lehine olduğu için *sıkıcı* kurumları yaşıyoruz, kendi tekil benliğimizin lehine olduğu için değil. *Ahlaksızlık* dediğimiz de organizmanın avukatlığı.

Ancak bu da şöyle bir meseleyi getiriyor: *Organizma* dediğimiz de neticede *fiktif* bir mesele. Belki de organizmadan önce ahlak ve evlilik vardı, belki de dürbüne tersinden bakıyorsun?

Sanmıyorum çünkü organizma lehine olduğu zaman tüm kadim ahlaki kurumlar erimeye başladı. Evliliğe burun kıvırıyoruz çünkü dünya çok kalabalıklaştı. Televizyonun girdiği ülkelerin hepsinde nüfus düşmeye başlıyor. İnsanlar zenginleştikçe daha az çocuk yapıyorlar çünkü sosyolojik organizmanın nüfusa değil, *güce* ihtiyacı var. Sosyolojik organizmamız artık daha başka dünyalara gözünü dikmiş durumda. Kolektif şuurumuz yıldızlarda yer bakıyor.

Sebepler ve sonuç arasındaki ilişkiyi onun için *organizmadan* başlatıyorum. Onun lehine olduğu zaman mülkiyet icad oldu, onun lehine olduğu zaman da kaybolacak. Evlilik bir stabilite getirdi, sonra tek eşli evlilik daha büyük stabilite getirdi, eğer *hiç evlilik* daha stabil hayatlara sebep olursa, *evlenmek* ahlaksızlık sayılacak. Eskiden homoseksüellik ahlaksızlıktı, şimdi homoseksüeli *dışlamak* ahlaksızlık. İnsanın *hücre* olarak en efektif kullanıldığı düzen neyse, organizma senden benden enerjiyi en çok nasıl ediniyorsa, dünyanın düzeni de oraya gidiyor.

Sonunda insana ihtiyacı kalmazsa insandan da kurtulacak. Bir noktada yapay zekadan mürekkep bir sosyolojik organizma olmayı tercih edeceğini tahmin ediyorum. O zaman biz de, bu milyonlarca yıllık ve o zamanın mirasını ve arızalarını taşıyan zihnimizle beraber kaybolup gideceğiz.